

thi Handelsinteresser ere ganske vist høist forskjelligt fra Regjeringsinteresser, eller fra de Interesser, som Regjeringen bør tilsigte i Landets Bestyrelse. Naar det, altsaa lykkes at skride videre frem i den angivne Retning og faae Grønlands Bestyrelse skilt fra Handelen, saa, om man ogsaa bruger Handelens Betjente til Bestyrelsen, saa at det bliver for dem et sideordnet Hverv, troer jeg, at man ogsaa vil komme et betydeligt Skridt videre med Hensyn til Besparelser; jeg antager, at dette vil kunne opnaaes ved at ombanne den grønlandske Handel til et Handelskompagni ene og alene og ved at begynde fraoven en Omorganisation af dette Etablisement. De med Handelens Drift forbundne Administrationsomkostninger staae ingenlunde i Forhold til Om sætningen. Denne er ikke Andet end en stor Detailomsætning, ikke mere, end et Handelshuus her, der bestyrer sine Forretninger med 2—3 Kommiss'er, kan udføre punktlig og aflægge nøiagtigt Regnskab for. Jeg mener derfor, naar man begynder en Omorganisation fraoven af den grønlandske Handel, saaat man udfiller Handelen fra Bestyrelsen, vil man komme til andre og langt bedre Resultater end de nuværende. Vel ere Handelsindtægterne stegne betydelig iaar. De vare forrige Aar 3931 Rd. 56 f. , og ere iaar kalkulerede til 16,273 Rd. 30 f. ; en meget stor Deel af dette Meerudbytte maa man imidlertid tilskrive Kholmthbrudene; denne Indtægt faae vi paa den nemmeste Maade ved at lade de Mænd, der gives Ret til at bryde Kholmthet, svare en vis Afgift in natura af den, leveret her i Kjøbenhavn, hvorimod det Udbytte, vi faae af Handelen deroppe, vindes i Grunden saaledes, at jeg synes, at Ens Hjerte kommer til at bløde derved, naar man seer, at vi kun give Grønlanderne omtrent en Sjettedeel af den Værdi, som man kan udbringe Produktet til her i Kjøbenhavn. Man maa vel erindre, at det er Fiskeri og Robbefangst, som Grønlanderne væsentligst faaer sit Underhold ved, og at han daglig lever under de største Besværigheder og Misfommeligheder for paa denne Maade med Risfare at afvrifte den karrige Natur Midlerne til sit Underhold; der er noget Ubegyeligt ved at see, at man virkelig er nødt til, for nogenlunde at holde Bestyrelsen

vedlige, at give dem en saa ringe Priis for det Produkt, de staae tilveie. Jeg erkjender meget vel Nødvendigheden af, at Folk, der ere saa langt tilbage i Kulturtilstand som Grønlanderne, maae tages ved Haanden. Jeg har hørt Folk, der ere nøie kjendte med de grønlandske Forhold, sige, at hvis man gav Grønlanderne den dobbelte eller tredobbelte Betaling, saa vilde han spise Alt op paa eengang og siden mangle og sulte, saa at han senere alligevel maatte understøttes. Men hvis virkelig Indvaanerne staae saa langt tilbage, hvad der jo ikke kan være Tvivl om, da er jo vor Forpligtelse mod en umyndig Befolkning dobbelt stor, og vi maae derfor ønske, at Regjeringen søger idetmindste at udbrede den faderlige Styrelse i Grønland, som vi ere komne ud over her i Danmark; at den maa være et Slags Forsyn for Grønlanderne, og om vi end ikke kunne give dem den Priis for Produkterne, som disse ere værd, saa kunne vi dog give dem en noget høiere Priis, end vi nu gjøre, vi kunne sikkre dem Noget for Fremtiden, give dem en Afgang til at faae deres første Nødvendighedsartikler, f. Ex. Bøsser til at skyde Vildt med, Brød og deslige for den Deel af Betalingen, vi af Forsynlighed tilbageholde. Denne Sag skulde jeg derfor særdeles anbefale den ærede Minister. Jeg seer af Anmærkningerne, at han har haft et vaagent Die dermed, og jeg tvivler ikke paa, at han ogsaa vil skride videre frem i den Retning. Jeg skal blot tillade mig med Hensyn til det Bidrag, der paa Finantsloven er opført til Industrien, en lille Bemærkning, da der tidligere er talt om, at man ikke burde opmuntre Fiskeri og Industri. Jeg troer, at det Bidrag, vi gave ifjor til Industriindstillinger, i London saavel som til Industriindstillinger her i Landet, har været meget vel anvendt; jeg har idetmindste af mange Industriidrivende hørt det med Taknemlighed anerkjendt, hvad der i saa Henseende er gjort; jeg har hørt, at der er indløbet mange Bestillinger fra London til vore Industriidrivende, foranledigede ved de herfra til London oversendte Sager, og dette er vistnok den bedste Maade at støtte Industrien paa, naar man ved saadanne mindre Bidrag som de, der her ere opførte, vil komme dem til Hjælp.